

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca din 29 februarie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Garbuz Vitalie Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.02.2015-29.02.2016;

Instanța de apel: 30.03.2016 – 26.10.2016;
05.06.2017-04.04.2018;

Instanța de recurs: 23.01.2017 – 11.04.2017;
12.06.2018-18.07.2018;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 29 februarie 2016, Garbuz Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 9 ani închisoare;
- art. 171 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal la 12 ani închisoare;
- art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și k) Cod penal la 20 ani închisoare,

În baza art. 84 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Garbuz Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 23 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul lui Garbuz Vitalie în beneficiul lui Crăciun Victor a sumei de 21 090 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 24 decembrie 2014, între orele 16:00-20:00, Garbuz Vitalie, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, în casa cet. Crăciun Stepan, a.n. xxxx și cet. Dragalin Anastasia, a.n. xxxx, unde avea acces liber, deoarece împreună cu mama sa, Garbuz Evghenia îngrijea de ultimii, care erau de vârstă înaintată, având scop de profit, intenționat, cunoscând cu certitudine faptul, că Crăciun Stepan și Dragalin Anastasia recent au primit pensia, în scopul realizării intenției sale, i-a atacat pe ultimii, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii peste față și corp, ceea ce reprezintă violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, apoi i-a căutat prin buzunare, de unde le-a luat banii în sumă de 920 lei și 880 lei, cauzând, astfel, părților vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 1800 lei.

Tot el, la 24 decembrie 2014, între orele 16:00-20:00, aflându-se în casa cet. Crăciun Stepan și cet. Dragalin Anastasia, continuându-și acțiunile sale ilegale, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, profitând de imposibilitatea Anastasiei Dragalin de a se apăra din cauza vârstei înaintate, pentru a-i înfrânge rezistența, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste față și corp și a întreținut raport sexual forțat cu ultima. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 124 din 06.02.2015 a cadavrului cet. Dragalin Anastasia, ultima prezintă fractura coastelor 3,4,5,6,7,8,9 pe dreapta și 3,4,5,6,7,8,9,10,11 pe stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, echimoze pe ambele coapse care s-au produs prin mecanism de presiune cu obiect cu greutate mare, cu câteva minute până la deces (nu mai mult de 30-40 min.) și se califică ca vătămare corporală Gravă după criteriul pericol pentru viață, multiple echimoze și excoriații pe față, echimoze pe ambele brațe și față posterioară a mâinilor s-au produs prin mecanism de lovire repetată cu obiecte contondente și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, hemoragii circulare pe mucoasa vaginului s-au produs prin introducerea în vagin a unui obiect contondent (xxxxxxxxxxxxxx) sunt semne de raport sexual forțat, au o vechime de 30-40 minute până la deces (nu mai mult de 1,5 ore) și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Tot el, la 24.12.2014, între orele 16:00 - 20:00, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se la domiciliul cet. Crăciun Stepan și cet. Dragalin Anastasia din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde avea acces liber, după ce le-a sustras banii și a violat-o pe cet. Dragalin Anastasia, cu scopul de a ascunde infracțiunile date, intenționat, cu o deosebită cruzime, i-a aplicat multiple lovituri peste cap lui Crăciun Stepan, și văzând că moartea nu a survenit, l-a apucat cu mâinile de gât și l-a sugrumat, în rezultatul cărui fapt a survenit decesul ultimului. Apoi, continuându-și acțiunile sale ilegale, profitând de imposibilitatea Anastasiei Dragalin de a se apăra din cauza vârstei înaintate, cu o

deosebită cruzime, intenționat, i-a aplicat lovituri și a sugrumat-o cu ambele mâini în rezultatul cărui fapt a survenit decesul ultimei, apoi a învelit cadavrul ultimei cu o plapumă și haine, pentru a nu fi depistată.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 06.02.2015 a cadavrului cet. Crăciun Stepan, moartea ultimului s-a datorat asfixiei mecanice prin sugrumarea organelor gâtului cu mâna, ce se confirmă prin excoriație vitală pe gât dreapta, fractura osului hioid și triod pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, excoriații pe buza de sus și hemoragii la nivelul mucoasei buzelor, hemoragii la baza limbii și semne general asfictice - ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și confirmate histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: excoriații pe buza de sus cu hemoragii la nivelul mucoasei buzelor, excoriație pe gât din dreapta, fractura osului hioid și triod pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemoragii la baza limbii, hemoragii la nivelul nervului vag, care s-au produs prin mecanism de presiune cu obiecte contondente cu suprafața limitată (posibil mâna) sunt vitale (vechimea de nu mai mult de 30 min. până la deces) au legătură directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală Gravă. Între leziunile corporale și deces există legătură cauzală directă. Decesul a survenit concomitent cu producerea leziunilor corporale, formarea cărora a durat de la câteva minute până la cel mult 30 minute. Din momentul decesului și până la examinarea cadavrului au trecut circa 40-48 ore.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 124 din 06.02.2015 a cadavrului cet. Dragalin Anastasia moartea ultimei s-a datorat asfixiei mecanice prin sugrumarea organelor gâtului cu mâna, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și confirmate histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: fractura osului hioid și triod bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, echimoze cu excoriații pe barbă, echimoze pe buze cu hemoragii pe mucoasa buzelor, hemoragii în țesuturile moi ale limbii, care s-au produs prin mecanism de presiune cu obiecte contondente cu suprafața limitată (posibil mâna) sunt vitale (vechimea de nu mai mult de 30-40 min. până la deces) au legătură directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală Gravă. Decesul a survenit cu circa 40-48 ore până la examinarea cadavrului. Leziunile corporale s-au produs într-o perioadă de timp foarte scurtă până și nu mai mult de 30 min.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror, de succesorii părților vătămate, Vlas Pavel și Crăciun Victor, de avocații Gagiu Ion și Cechir Viorelia în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei

noi hotărâri, prin care inculpatul Garbuz Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 10 ani închisoare; art. 171 alin. (3) lit. a), d) Cod penal la 20 ani închisoare și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal - detențiune pe viață cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită lui Garbuz Vitalie pedeapsa definitivă - detențiune pe viață cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea solicitării sale procurorul a invocat blândețea pedepsei, considerând că prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, deoarece în speța dată nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, dar au fost reținute circumstanțe ce agravează răspunderea, și anume, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea, atitudinea de ignorare totală de către ultimul a respectului față de lege și societate, caracteristica negativă de la locul de trai.

3.2. Succesorul părții vătămate, Vlas Pavel, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Garbuz Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f), art. 171 alin. (3) lit. a), d) și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de detențiune pe viață.

Apelantul a considerat, că prima instanță a aplicat față de inculpat o pedeapsă prea blândă, deoarece ultimul anterior a fost tras de două ori la răspundere penală pentru infracțiuni ce atentează la viața și sănătatea unei persoane, nu și-a făcut concluziile cuvenite, săvârșind în continuare infracțiuni, nu s-a ținut cont de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunilor.

3.3. Succesorul părții vătămate Crăciun Victor a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Garbuz Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f), art. 171 alin. (3) lit. a), d) și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa de detențiune pe viață, pe motivul blândeții pedepsei aplicate inculpatului.

Totodată, să fie admisă integral acțiunea civilă și să fie încasat din contul inculpatului Garbuz Vitalie în folosul lui Crăciun V. suma de 21414 lei, care este compusă din 1800 lei, pensiile sustrate de către inculpat și suma de 19614 lei, care a fost cheltuită pentru înmormântările părților vătămate.

3.4. Avocatul Gagiu Ion în numele inculpatului Garbuz V. a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Garbuz Vitalie să fie achitat de sub învinuirile imputate, deoarece probatoriul în cauză nu dovedește vinovăția inculpatului în faptele incriminate lui, iar concluziile despre

vinovăția lui Garbuz V. sunt pripite și neîntemeiate.

Totodată, apelantul a considerat, că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră.

3.5. Avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz V., casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Garbuz Vitalie să fie achitat de sub învinuirile imputate, deoarece instanța de fond la examinarea cauzei penale nominalizate nu a făcut o analiză a probelor, nu le-a dat o apreciere din punct de vedere al pertinentei lor, nu a descris care probă și ce circumstanțe ale cauzei dovedește vinovăția inculpatului.

Apelantul, analizând probele anexate la materialele cauzei, a considerat că vina lui Garbuz V. în faptele incriminate nu este dovedită, mai mult ca atât, că organul de urmărire penală, procuratura și prima instanță examinând cauza au încălcat prevederile art. 19 Cod de procedură penală - accesul liber la justiție, deoarece prima instanță, în cadrul examinării cauzei, a reținut și a pus la baza sentinței de condamnare doar probele acuzării, ignorând totalmente probele părții apărării, care duce la încălcarea gravă a dreptului la apărare a persoanei, drept stipulat în Convenția Europeană a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în Constituția Republicii Moldova, Codul de procedură penală a Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Garbuz Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f), art. 171 alin. (3) lit. a) și d) și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și k) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel, ajungând la concluzia că probele în speța dată au fost apreciate sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Garbuz Vitalie.

Astfel, instanța de apel a considerat, că circumstanțele expuse de inculpat și avocații acestuia sunt declarative și nu constituie temei de achitare a inculpatului, menționând, că cumulul de probe administrate în speța dată dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate și combat argumentele apelanților, precum că inculpatul nu a săvârșit aceste infracțiuni, solicitând achitarea

inculpatului.

Afirmațiile inculpatului Garbuz V. expuse în instanța de apel privind negarea totală a vinovăției, instanța de apel le-a apreciat ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

Cu referire la alegațiile apelanților în ce privește pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiuni grave, și respectiv, excepțional de grave, de urmările prejudiciabile, de persoana celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează negativ (f.d. 181, vol. I) și anterior a fost condamnat, atitudinea societății față de pedeapsa penală stabilită, astfel, corect, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare, în limitele articolelor incriminate.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 30 noiembrie 2016, a fost atacată cu recursuri ordinare de procuror, de succesorii părților vătămate, Vlas Pavel și Crăciun Victor și de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz Vitalie.

6.1. Procurorul, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și 10) s-au aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive expuse în cererea de apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii.

6.2. Succesorul părții vătămate Vlas Pavel, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și 10) s-au aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive expuse în cererea de apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii.

6.3. Succesorul părții vătămate Crăciun Victor, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și 10) s-au aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive expuse în cererea de apel declarată de succesorul părții vătămate Vlas Pavel.

6.4. Avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz Vitalie, invocând

temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și expunându-și aceleași motive ca și în cererea de apel, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Garbuz Vitalie, deoarece infracțiunile nu au fost săvârșite de acesta.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2017, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului.

Admise recursurile declarate de către procuror, succesorii părților vătămate, Vlas Pavel și Crăciun Victor, casată parțial decizia Colegiul judiciar al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, în latura penală în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz Vitalie Serghei, în partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, analizând decizia atacată, a conchis că, temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (4), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, instanța de recurs a menționat, că temeiul prescris de pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând decizia atacată, instanța de recurs a constată că, instanța de apel corect a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, deoarece analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Garbuz Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f), art. 171 alin. (3) lit. a) și d) și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și k) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel.

9. Cu referire la recursurile ordinare declarate de procuror și de succesorii părților vătămate Vlas Pavel și Crăciun Victor, în partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, analizând decizia atacată, a conchis că în cauza dată instanțele n-au

individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 - 78 și 84 Cod penal și a practicii judiciare constante, soldată cu stabilirea unei pedepse neechitabile, ce se consideră eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Acest temei fiind invocat de către procuror și de succesorii părților vătămate la declararea recursurilor ordinare, precum și în cererile de apel, indicând ilegalitatea pedepsei stabilite inculpatului Garbuz Vitalie de către instanțe, care au ignorat prevederile legale, precum și practica judiciară constantă.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, pedeapsa prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederile art. 78 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod penal, potrivit cărora, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă, dacă pentru infracțiunea săvârșită se prevede detențiune pe viață, aceasta se înlocuiește cu închisoare de la 15 la 25 de ani, iar în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

În speța dată, analizând materialele cauzei și hotărârile instanțelor de fond în partea stabilirii pedepsei, instanța de recurs a conchis că, prevederile normelor specificate supra nu au fost respectate, deoarece reținând că inculpatul a săvârșit acțiuni grave și excepțional de grave, pentru care legea prevede detențiune pe viață și doar circumstanțe agravante, au considerat că „sentința de condamnare în prezenta cauză va avea un efect preventiv pentru inculpat” (anterior a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal) și faptul că „executarea depsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea rsoanei condamnate” (inculpatul a săvârșit omorul cu premeditare, profitând de stare de neputință cunoscută și evidentă a victimelor care se datorează vârstei înaintate și handicapului fizic, asupra două persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, precum violul, care a înjosit demnitatea crimei în etate), ceea ce în speța dată, nu este aplicabil, ținând cont de circumstanțele de fapt stabilite, de acțiunile întreprinse de către inculpat la săvârșirea infracțiunilor imputate, de gradul prejudiciabil al infracțiunilor și pericolul social al persoanei vinovate.

Din considerentele menționate, instanța de recurs a conchis, că soluția adoptată de către instanța de apel în partea stabilirii pedepsei este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis erorile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursurile declarate de procuror și de succesorii părților vătămate, erori ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs, deci există temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocații Gagiu Ion și Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 29.02.2016.

Admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Tatiana Andronic și a succesurilor părților vătămate, Vlas Pavel și Crăciun Victor, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 29.02.2016, sentința casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Garbuz Vitalie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 ani.

Garbuz Vitalie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 ani.

Garbuz Vitalie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de detențiune pe viață.

În temeiul art. 84 alin. (1) și (5) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin absorbție a pedepselor aplicate lui Garbuz Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip închis.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței.

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Garbuz Vitalie, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 și 84 Cod penal, astfel nu a individualizat pedeapsa potrivit practicii judiciare constante, situație care s-a soldat cu stabilirea unei pedepse neechitabile, la fel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de modul de comitere a infracțiunilor, starea de pericol creată pentru valorile ocrotite (proprietatea persoanei și viața persoanelor), a altor consecințe a infracțiunilor, motivul săvârșirii lor și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii,

nivelul de educație, vârsta, situația familială și socială a acestuia, în rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inequitabilă pentru infracțiunile comise.

Astfel, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor, faptele fiind săvârșite cu intenție directă, potrivit art. 16 Cod penal, acestea calificându-se ca infracțiune gravă (art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal), pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii pe un termen de la 8 până la 10 ani, precum și două infracțiuni de categoria celor excepțional de grave (art. 171 alin. (3) lit. a), d) și art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal) pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii de la 10 până la 20 ani, corespunzător de la 15 până la 20 ani, pentru ambele infracțiuni fiind prevăzută ca pedeapsă și detențiune pe viață. Totodată, acesta nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunilor, nu s-a căit de cele comise și nu a restituit succesorilor prejudiciul material.

La fel, instanța de apel a ținut cont de faptul că, careva circumstanțe atenuante în privința lui Garbuz Vitalie nu au fost stabilite, totodată ca circumstanță agravantă este faptul că anterior a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal (alte fapte care au relevanță pentru cauză), care a atentat la integritatea persoanei, ca mai apoi să comită alte infracțiuni mai grave, fapt ce denotă că nu a pășit pe calea corijării, adică nu a făcut careva concluzii.

Astfel, având în vedere dinamica activității infracționale a inculpatului Garbuz Vitalie, care fără a face careva concluzii în urma condamnării anterioare, a mers pe calea comiterii celor mai grave infracțiuni prevăzute de legea penală, instanța de apel a considerat necesar a aplica în privința acestuia în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 9 ani, în baza art. 171 alin. (3) lit. a), d) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 12 ani, în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), k) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de detențiune pe viață, iar în temeiul art. 84 alin. (1) și (5) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni ai stabili lui Garbuz Vitalie pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip închis, or, o altă pedeapsă în cazul dat, nu va duce la atingerea scopului pedepsei, iar faptul că este invalid de gr. II nu poate influența în vederea aplicării altei pedepse.

12. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul inculpatului, Cechir Viorelia, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Garbuz Vitalie, invocând argumente identice celor invocate în cererile de apel și recurs (f.d. 33-40; 106-114 vol. III).

14. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul și succesorul părții vătămate, Crăciun Victor, au depus referințe privind opinia acestora asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor atacate, ca fiind legale și întemeiate.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului și a succesorului părții vătămate, Crăciun V., expusă în referințe, care au solicitat dispunerea inadmisibilității recursului fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat de partea apărării în raport cu decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de partea apărării prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat stabilind situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile

recurentului invocate, precum că instanțele de fond nu și-au motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Garbuz V., instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia, care se rezumă la o altă apreciere a probelor, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanțele de apel și de recurs, și asupra acestora s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, așa cum este indicat în *pct. 5 și 8* din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, instanța de recurs reține că, recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la *pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427* Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia părții apărării, în prezenta speță vina lui Garbuz V. nu a fost dovedită. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră, că de fapt autorul recursului declarat, invocă temeiul pentru recurs prevăzut la *pct. 8) alin. (1) art. 427* Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor incriminate în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la *pct. 12) al aceleiași* norme, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la *pct. 8) alin. (1) art. 427* Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Însă, Colegiul penal, analizând textul recursului declarat prin prisma temeiului menționat, relevă faptul că autorul în argumentarea erorii date nu a indicat concret ce element al componenței de infracțiune lipsește în faptele comise de către Garbuz V.,

acesta doar s-a rezumat la unele argumente de ordin general ce se referă la modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

În acest sens, Colegiul penal reține că, toate probele prezentate și cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârilor judecătorești lipsesc.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Garbuz Vitalie se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Garbuz Vitalie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integrală la **15 august 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana